

MONITOR

Nro: VIII.

Na R. P. 1775.

Dnia 28. Stycznia.

Bis repetita placent.

Mości Panie MONITOR!

JUż co się podoba, to podoba,
bardzo u Nas tu powtarzanie
czego, ale dwa razy to frazka,
więcey iak sto razy u nas iedno
słowo powtarzają, y im więcej
powtorzone, tym bardziey upo-
dobane; u nas y Rachmistrz, albo

H

Pisarz

Pisarz ten się podoba, który przez
 multiplikacją, umie w Rege-
 strach Expensowych, ieden numer
 powtorzyć; y z iednego 1000.
 drugi przez powtorzenie napisać.
 U nas y Ci nawet nie mają za-
 dney nagany, ktorzy dla zysku
 żydowskiego umieją kwity, albo
 liczbę w nich napisaną powtorzyć,
 czyli, iaśniej mówiąc, z iednego
 kwitu, dwa lub więcej, *rychtyk*,
 a *rychtyk* w charakterze pod-
 bnych, zrobić, albo z iednego 100.
 lub 1000. więcej przez fabryka-
 cją rozmnożyć.

Opuszczam tu to, iak bardzo
 miło powtarzają, nowiny od sie-
 bie ulubione, choć y fałszywe:
 bo to zapewne, tak mi się zdaie, y
 gdzie indziey się dzieie, osobli-
 wie w tym czasie; ale iedney cie-
 kawey rzeczy nie mogę zapo-
 mnieć, wiem że będzie ciekawa y
 W. M. P. y *Publico*, ieżli się o tym
 dowie

dowie, bo wątpię bardzo, aby nawet choć slyszana dotąd była.

Ziawiła się tu u Nas nowa moda w mowieniu Pacierza. Kiedy na przykład kto chce zmowić 10. Pacierzy, każde słowo Pacierza, 10. razy powtarza, tak: *Oycze nasz, Oycze nasz, Oycze nasz, Oycze nasz, Oycze nasz, Oycze nasz, Oycze nasz, Oycze nasz, Oycze nasz, Oycze nasz.* y tak każde słowo, Pozdrowienie Anielskie, toż samo, y Wierzę.

Proszę W. M. Pana abyś z nieoszacowanej łaski swoiey wydał *in Publicum* zdanie swoje o tym, ktore iakie będzie, mocnom ciekawy, bo tak świeża Galanterya nie dawno z igły zdięta, choć nie z Paryża wywieziona, może znaleźć choć gdzie w kącie swoy szacunek y miejsce, zwłaszcza że myśl tego Autora jest gornieysza y osobliwsza, niżli Angielska, lub Francuska.

W tey jednak ciekawości ie-
stem zawsze

W. Mcią Pana
nie nowowymyślonym
Dat: w Pow. *Prawdopi*ski.
tarzalsku,

Nro 2-

Parva leues capiunt animos.

Horatius,

Mości Panie MONITOR.

Już też nie wiem, gdzie się
można znaydować w miey-
scu bardziey napakowanym przy-
słowiami, iak Ja się tu znayduję,
bo to co stąpisz to w przysłowiu,
właśnie iak w ow,uczciwszy uszy,
krowieniec,co leży gdzie w trawie.

Zaden dyskurs nie obeydzie się
bez przymięszania onych, co tyle
do dobrego Gustu pomaga, iak
potrawę naysmacznieyszą przeso-
lić, dwo tylko jeden Pacierz
tyle

tyle wymusza tu dla siebie hono-
ru, że nie jest niemi zaprawny.

Ale któż nas o to sądzić będzie,
 bay prawie, kiedy teraz zatamo-
 wane Sądy, á osobnego *forum* ie-
 szcze na to nie ustanowiła Rzeczp.
 Pewnie W. M. Pan zechcesz nas
 o to strofować, á coż to jest złego,
 że my swoy niedostatek należyte-
 go rozumu y wymowy dobrej, ni
 tym ni owym, umiemy utaić?
 O, Mci Panie! gdybyś się W. M.
 Pan sam dostał tu do nas, musiał-
 byś na to pamiętać, że wlaższy
 między wrony, trzeba tak krakać
 iak ony, bo u nas tu taki oby-
 czay, ale nie bez okoliczności,
 konsekwencyi, cyrkumstancyi. Ale
 coż? alboż to zły obyczay? pro-
 szę iakże bym ia mógł nie zaży-
 wając przyśłowiow, powieść ko-
 mu Godnemu o takiej rze-
 czy, która koniecznie parkanu,
 czy tam ogrodki potrzebuie? á
 kiedy

kiedy ja zażyję kochanego przy-
 słowia, choć powiem temu y owe-
 mu: że cię mam za 4. litery uczci-
 wszy uszy, albo ziedz diabła ucz-
 ciwszy uszy, albo choćby ie-
 fzcze co ładniejszego, á powiem
 uczciwszy uszy, albo *salvo honore*
 to go tak uszanuję y uhonoryzu-
 je, iak gdyby masłem posmarował.
 Jeszcze y ten mamy pożytek że
 powiadając fałsz iaki przed mniey
 znaną mi osobą, gdy powiem,
 że to rzetelnie powiadam, albo
 iakem poczciwy, tak to prawda,
 może przecię choć nie mnie, to sło-
 wom moim uwierzyć. Czegobym
 zapewne nie pozyskał, nie mięsza-
 iąc tych przysłówiow.

Oto Panie Dobrodzieiu! patrz
 iak my wysmieniecie myślemy, y
 mowiemy, choć niektorzy y krzy-
 we gęby mamy. Jeżeli Afyndziy
 będziesz raczył wpisać się do na-
 szego Cechu, Ja z wielką ocho-

tą posyłam mu do wybrania konnotatkę naszych niektorych przyśłowiu. Bardzoby dobrze było, gdybyś y W.M. Pan mięszał ie w Pismach swoich iak gróch z kapustą, możeby bardziey ieszcze niż teraz przypadły nam do gustu, y nie były udaremnione.

Konnotatka naywybornieyszych przyśłowiu.

1. Extraordynaryinie, wysmieńnicie, nieoszacowanie &c.

2. Panie Dobrodzieiu *salvo honore*, uczciwszy uszy y SS.Obrazy, z pozwoleniem, y przeproszeniem &c. &c.

3. Krotko! mowiacy, nie wiela myślacy, prawdę rzekłszy, rzetelnie powiadam, iakem poczciw, &c.

4. Gdzie eo tedy Mospanie, tandem, wszakże za iednak, wszakże lubo, á ponieważ, tandem tedy, trzeba o tym wiedzieć,
ale

ale, ale, ale co, iak się zowie, tak
 jest. Tak to jest, też, y owszem,
 o! barzo toprze, łapefne, rychtyk
 á rychtyk, advivum, merè, wypisz
 wymaluy wyrznii na kaaiafzku &c.

5. Fortuno Matko, kiwniy o-
 gonem gładko, tnę kuranta, diable.
 łafen, weraktych, a nu tak, Imci
 zdrowie.

6. Pani Dobodziko, Mamecko,
 Moia 'Méko, moia matko, mogę
 mowić, widzi Bog moy, sprawie-
 dliwie mowię, moje Państwo. De-
 fernixte, to to to to.

7. Hola, hola, hola, bayprawie,
 baydużo, co się dzieie? co się ma
 dzieić? baybardzo. Gra tak tre-
 listo dziu, dziu, dziu, á skrzy-
 pce mu buch, buch, buch, &c.
 na potym.

W tym tedy zaufaniu, iestem

W. M. Pana nie ofzacowa-
 nym słuźeczką

Przyślownicki

Datt: w Przyślownicach.